

om Modernisering og Forbedring af Forholdene paa „Godhavn“, men paa den anden Side kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem er blevet saa overmaade stærkt skuffet ved ikke allerede nu paa Tillægsbevillingsloven at finde foreslaaet det Beløb, han talte om, thi det ærede Medlem vil selv allerbedst vide, at det Krav, der er fremkommet fra den ny Bestyrelse paa „Godhavn“, er fremkommet meget sent, saa at sige i sidste Øjeblik, og ikke var ledsaget af noget virkelig Overslag. Jeg vilde meget gerne alligevel have stillet Forslaget op paa Tillægsbevillingsforslaget, men efter Overvejelse af samtlige Omstændigheder og Forhandling derom viste det sig, at det ikke kunde lade sig gøre, og jeg føler mig sikker paa, at det ikke lader sig gøre at stille et saadant Forslag op til Tillægsbevillingslovens tredje Behandling. Jeg ved ikke, hvornaar den bliver, det er jo tænkeligt, at den bliver i Morgen, og med en saadan Hurtighed vilde et saadant Forslag ikke kunne fremstilles. Det ærede Medlem maa kunne forsone sig med den gamle Sætning, at der skal Tid til al Ting, og det ærede Medlem maa derfor vente noget. Jeg skal imidlertid meget gerne, naar der foreligger et virkelig Overslag fra den ny Bestyrelse for „Godhavn“, bestræbe mig for at finde en Form, hvorved man vilde være i Stand til uden Tøven at tage fat paa de forskellige Ændringer, der vare ønskelige.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg takker det ærede Udvalg eller dets Flertal, fordi det har tiltraadt alle de af mig til nærværende Behandling stillede Ændringsforslag. Der er kun et enkelt af dem, der giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Det er Ændringsforslag Nr. 47, som et Mindretal i Udvalget, Socialdemokraterne, ikke har ment at kunne tiltræde. Forslaget gaar ud paa en Bevilling paa 6,240 Kr. til forskellige Foranstaltninger ved Fredensborg Slot. Jeg skal til Begrundelse af dette Forslag ganske holde mig til, hvad der i saa Henseende er oplyst i den Skrivelse, der findes i Betænkningen Sp. 2149—52. Det ærede Medlem, der førte Ordet paa Mindretallets Vegne, det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen), udtalte som Begrundelse af sin og sine Partifællers Modstand bl. a., at det havde vist sig, at jeg altid, medens jeg var meget karrig med Hensyn til Bevillingerne til Personalets Boliger o. desl., var meget villig til

at efterkomme de Fordringer, der stilledes fra Hoffets Side. Begge Paastande ere lige løse og uhjemlede. Hvad angaar mit Forhold til de Krav, der stilles fra Personalets Side, behøver jeg ikke at gaa længere tilbage for at finde et Eksempel paa, hvor urigtig det ærede Medlems Paastand er, end til den Sag, vi have behandlet i Dag, Lovforslaget om Københavns Personbanegaard. Der findes under Nr. 12 i Bemærkningerne en Post paa ikke mindre end 70,000 Kr. til forbedrede Opholdsrum for Lokomotivpersonalet, og dette Punkt begrundes udtrykkelig ved og kun ved, at der „fra Personalets Side stilles betydeligt videregaaende Krav til Opholdsrum, Spiserum, Skabrum, Baderum o. desl., end den Gang Projektet udarbejdedes.“ I Henhold dertil har jeg søgt denne Bevilling paa 70,000 Kr. Hvad angaar den anden Side af det ærede Medlems Paastand, at jeg altid er villig til at imødekomme alle de Krav, der stilles med Hensyn til Bygninger fra Hoffets Side, ved det ærede Medlem ikke og kan ikke vide noget derom. Det er mig temmelig uforstaaeligt, at noget Medlem af denne Sal kan sige noget saadant. Det ærede Medlem ved, hvilke Forslag jeg fremkommer med, men ved intet om, hvilke jeg holder tilbage. Hvor kan det ærede Medlem saa sige noget saadant! Dette med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligge fra min Side.

Udenfor Betænkningen er der af et Par ærede Medlemmer stillet to Forslag, som jeg begge skal omtale. Det første, der vedrører Forlængelsen af en Anlægsbro ved Thyborønkanalen, er ganske vist formelt stillet til Landbrugsministerens Part af § 26, men da Landbrugsministeren har meddelt mig, at han intet kender til denne Sag gennem Landbrugsministeriet, og jeg paa den anden Side maa tilstaa, at det ærede Medlem selv i Forbindelse med en æret Landstingsmand har overbragt mig et Andragende, denne Sag vedrørende, skal jeg, til Trods for at det ærede Medlem nu ogsaa mundtlig udtalte, at det ikke var mig, men Landbrugsministeren, Sagen vedkom, dog sige, at Sagen i Henhold til det Andragende, som det ærede Medlem altsaa selv har overbragt mig, er Genstand for Undersøgelse fra min Side gennem Vandbygningsdirektøren. Ganske vist er den Undersøgelse endnu ikke sluttet; det er heller ikke længe siden, Andragendet blev overbragt mig, men Undersøgelsen vil blive fortsat og afsluttet, og det er meget muligt, at jeg vil kunne imødekomme de ærede Medlemmers Ønske, hvis Vandbygnings-